

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย การรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบของนักศึกษา คณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบของนักศึกษา เพื่อศึกษาปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบของนักศึกษา และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบ โดยจำแนกตามเพศ สาขาวิชา ระดับการศึกษา วุฒิการศึกษาเดิมและผลการเรียนคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยทำการศึกษาจากนักศึกษาภาคปกติ และ โครงการสมทบพิเศษ ชั้นปีที่ 1-4 ที่ลงทะเบียนในปีการศึกษา 2553 ของคณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เป็นนักศึกษาภาคปกติและ โครงการสมทบพิเศษ ชั้นปีที่ 1-4 ที่ลงทะเบียนในปีการศึกษา 2553 ของคณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือประกอบด้วย 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการออกแบบภายในและสาขาวิชาออกแบบเซรามิกส์ จำนวน 240 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ Yamane

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างและได้รับแบบสอบถามกลับ คือ มาจำนวนทั้งสิ้น 240 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 การวิเคราะห์ข้อมูลรวบรวมแบบสอบถาม จำนวน 240 ชุด มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับสภาพความแตกต่างในการรับรู้และปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบ จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา และวุฒิการศึกษา โดยใช้ t test ทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับสภาพความแตกต่าง และปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบ จำแนกตามระดับชั้นปีและคะแนน

เฉลี่ยสะสม ใช้การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว หากคะแนนเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ผลจากการศึกษา สามารถสรุปผลการวิจัย ผลการทดสอบสมมติฐาน การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม 240 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 40.83 สาขาวิชาออกแบบภายใน จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 50.42 อยู่ระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1 จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 30.42 มีวุฒิการศึกษา เดิมระดับมัธยมศึกษา จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 2.00-2.99 จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 63.75 โดยประสบการณ์ในด้านวัตถุประสงค์ในการนำสารสนเทศไปใช้ในงานออกแบบ เพื่อค้นหาสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานมากที่สุด จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 82.50 ความถี่ในการเข้าใช้บริการห้องสมุด คือ เดือนละ 1-5 ครั้งมากที่สุด จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 68.83 หมวดเนื้อหาสารสนเทศที่ใช้ในการออกแบบศิลปะการตกแต่ง มากที่สุด จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 76.67

2. นักศึกษามีสภาพการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบจากบริการในสำนักหอสมุดกลางและห้องสมุดคณะ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.10 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า สภาพการรับรู้จากบริการทรัพยากรประเภทสื่อสิ่งพิมพ์- ทรัพยากรสารสนเทศประเภทสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง ทรัพยากรประเภทโสตทัศนวัสดุ บริการสื่ออิเล็กทรอนิกส์และบริการสารสนเทศอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

3. นักศึกษามีสภาพการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบจากแหล่งข้อมูลสารสนเทศ ด้านการออกแบบอื่น ๆ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.44 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แหล่งข้อมูลจากบุคคลและแหล่งสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง แหล่งสารสนเทศทางสื่อสารมวลชนและสารสนเทศภายนอก อยู่ในระดับมาก

4. นักศึกษามีปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.25 เมื่อพิจารณาด้าน พบว่า ปัญหาการรับรู้สารสนเทศส่วนบุคคล ปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านบริการห้องสมุด และปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านสถานที่อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. ผลการวิเคราะห์ในเรื่องสภาพการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบจากบริการที่มีให้บริการสำนักหอสมุดกลางและห้องสมุดคณะ เมื่อพิจารณาตามเพศ สาขาวิชา ระดับการศึกษา วุฒิการศึกษาเดิม และผลการเรียนคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยรวมและรายด้าน พบว่า มีการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบจากบริการที่มีให้สำนักหอสมุดกลางและห้องสมุดคณะไม่แตกต่างกันที่ระดับทางสถิติ .05 ทำให้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีสภาพการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบไม่แตกต่างกัน

2. ผลการวิเคราะห์ในเรื่องสภาพการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบจากแหล่งข้อมูลสารสนเทศด้านการออกแบบอื่น ๆ เมื่อจำแนกตามเพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปี วุฒิการศึกษาเดิม และคะแนนเฉลี่ยสะสม มีสภาพการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันที่ระดับทางสถิติ .05 ยกเว้นกลุ่มตัวอย่างที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เรียนสาขาวิชาออกแบบเซรามิกส์ มีสภาพการรับรู้สารสนเทศแหล่งข้อมูลจากบุคคลมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เรียนสาขาวิชาออกแบบภายใน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาเดิมต่างกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีสภาพการรับรู้สารสนเทศแหล่งสารสนเทศภายนอกมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และกลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีสภาพการรับรู้สารสนเทศจากแหล่งสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จึงสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามสาขาวิชาและวุฒิการศึกษาเดิมมีสภาพการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบจากแหล่งข้อมูลสารสนเทศด้านการออกแบบอื่น ๆ ในรายด้าน

แตกต่างกัน ทำให้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีสภาพการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบแตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ในเรื่องปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบเมื่อจำแนกตามเพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปี และคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า มีปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบไม่แตกต่างกัน ยกเว้นกลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาดำเนินการต่างกัน พบว่า มีปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบด้านสถานที่มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทำให้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบแตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบของนักศึกษา คณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ สามารถนำมาอภิปรายผลการศึกษาได้ 3 ประเด็นหลัก คือ

1. สภาพการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบของนักศึกษา มีดังนี้ สภาพการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบจากบริการสำนักหอสมุดกลางและห้องสมุดคณะ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ บริการทรัพยากรประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ ทรัพยากรประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง ทรัพยากรประเภทโสตทัศนวัสดุ บริการสื่ออิเล็กทรอนิกส์และบริการสารสนเทศอื่น ๆ ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นุชรี บุญศรีงาม (2550) พบว่า ผู้ใช้บริการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีสภาพการรับรู้สารสนเทศจากสื่อด้วยตนเองมากที่สุด และผลงานวิจัยของ สุดาวดี ศรีสุตดา (2549) พบว่า นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ด้านรู้จักแหล่งทรัพยากรสารสนเทศประเภทต่าง ๆ สามารถใช้และเข้าถึงแหล่งสารสนเทศในแหล่งและทรัพยากรสารสนเทศ แต่ละประเภทได้ สามารถค้นหาสารสนเทศจาก

ห้องสมุดและเว็บไซต์ต่าง ๆ ได้ ทั้งนี้อาจเพราะนักศึกษาด้านการออกแบบมีความสนใจในการเข้าใช้บริการสำนักหอสมุดกลางและห้องสมุดคณะน้อย โดยผลการศึกษาในงานวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความถี่การเข้าใช้น้อยเฉลี่ยเดือนละ 1-5 ครั้ง ส่วนใหญ่อาจจะสนใจค้นคว้าหาข้อมูลในการออกแบบจากแหล่งสารสนเทศนอกห้องสมุดที่มีข้อมูลเฉพาะทางด้านการออกแบบ และห้องสมุดอาจมีหนังสือเฉพาะทางด้านออกแบบน้อยหรือเก่า สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พนมรมย์ เกียรติลีลานันท์ (2548) พบว่า ผู้ใช้บริการสำนักหอสมุดกลาง ประสบปัญหามากที่สุดเมื่อใช้บริการห้องสมุดคือ หนังสือน้อยและเก่าเกินไป

‘ สภาพการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบจากแหล่งข้อมูลสารสนเทศด้านการออกแบบอื่น ๆ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แหล่งสารสนเทศทางสื่อมวลชนและสารสนเทศภายนอก อยู่ในระดับมาก ส่วนแหล่งข้อมูลจากบุคคลและแหล่งสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กัลยารัตน์ หัสโรค์ (2544) พบว่า อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีรูปแบบน่าสนใจมากที่สุดและสามารถชัก จูงใจให้นักศึกษาสนใจและมีความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อมากที่สุด อีกทั้งยังเป็นสื่อที่นักศึกษาต้องการรับสารสนเทศในอนาคตมากที่สุดและผลการวิจัยของ นุชรี บุญศรีงาม (2550) พบว่า ผู้ใช้บริการห้องสมุดรับรู้สารสนเทศจากสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด อาจเพราะนักศึกษาด้านการออกแบบในปัจจุบันมีความสนใจรับรู้สารสนเทศส่วนใหญ่จะเป็นตัวอย่างงานที่เป็นแหล่งสารสนเทศจริง การค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ตมีข้อจำกัดในรูปลักษณะ เช่น สี ขนาด และไม่สามารถสัมผัสได้จริง ทั้งนี้ ผลงานที่มีลิขสิทธิ์อาจไม่มีเผยแพร่ในอินเทอร์เน็ต ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงแนวความคิดในการออกแบบมากกว่าของจริง ด้านวัตถุประสงค์ในการนำสารสนเทศไปใช้ในงานออกแบบ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาสิ่งกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานมากที่สุด ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พนิดา สมประจบ (2542) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหาสารสนเทศทางศิลปะเพื่อหาข้อมูลประกอบการเขียนมากที่สุด ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่เรียนในด้านการออกแบบมีความสนใจที่จะค้นหาสารสนเทศที่ช่วยกระตุ้นจินตนาการ และค้นหาคำตอบในงานออกแบบ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ ที่ไม่ซ้ำแบบมากกว่า

จากในชั้นเรียนหรือการเขียนรายงานที่อาจารย์ผู้สอนได้มอบหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธศาสตร์ ฤาปาบุตร (2546) พบว่า การปฏิบัติกรออกแบบสถาปัตยกรรมสามารถใช้ประเด็นคำถามและการสืบค้นเป็นจุดเริ่มต้นการออกแบบได้ คือ สามารถสร้างข้อมูลและโปรแกรมได้ขณะเดียวกันผู้ออกแบบสามารถใช้ประเด็นคำถามและการสืบค้นในทุกขั้นตอนของการแก้ปัญหาได้ด้วย ผลของการออกแบบในการปฏิบัติกรคือ แนวความคิดต้นแบบของงานออกแบบสถาปัตยกรรมประเภทใหม่

2. ปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบของนักศึกษา มีดังนี้ ปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาโดยรายละเอียดรายข้อ พบว่า ปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบที่อยู่ในระดับมาก มาจากปัญหาการรับรู้การใช้บริการห้องสมุด ได้แก่ มีทรัพยากรสารสนเทศที่มีให้บริการไม่ตรงตามต้องการ หาหนังสือบนชั้นไม่เจอ ไม่มีเวลาเข้าใช้บริการห้องสมุด และเครื่องคอมพิวเตอร์อำนวยความสะดวกในการค้นหาสารสนเทศไม่เพียงพอ ซึ่งในสรุปในภาพรวมปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบดังกล่าวเป็นอุปสรรคในการรับรู้สารสนเทศไม่มากนักและไม่มีผลกระทบต่อนักศึกษาด้านการออกแบบ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาด้านการออกแบบมีการเรียนการสอนในรูปแบบที่เน้นปฏิบัติงานสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งมีความสนใจเฉพาะ ด้านสูงสอดคล้องกับงานวิจัยของ รงรัตน์ เจริญทรัพย์ (2544) ที่ได้ศึกษา สภาพการเรียนการสอนและการรับรู้เกี่ยวกับความสามารถทางวิชาชีพของนักศึกษา คณะวิชาออกแบบอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ พบว่า วิธีการสอนในรายวิชาเฉพาะสาขา ทั้งที่เป็นวิชาบังคับและวิชาเลือกที่อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ คือ ให้นักศึกษาปฏิบัติงานด้วยตนเอง และใช้วิธีการใช้คำแนะนำแก่นักศึกษาในขณะที่ปฏิบัติงาน

3. การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบของนักศึกษา จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปีการศึกษา วุฒิกการศึกษาเดิม และผลการเรียนคะแนนเฉลี่ยสะสม มีดังนี้

3.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีสภาพและปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะ นักศึกษาด้านการออกแบบทั้งเพศชายและเพศหญิง มีประสบการณ์ในด้านวัตถุประสงค์

ในการนำสารสนเทศไปใช้ในงานออกแบบด้านการออกแบบเหมือนกันทำให้มีระดับ และปัญหาการรับรู้สารสนเทศต่าง ๆ ไม่ต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัศสมาลัย ดินทุกันนธ์ (2544) ที่ได้ศึกษา การรับรู้และการใช้อินเทอร์เน็ทของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า นักศึกษาเพศต่างกั้มีระดับการรับรู้อินเทอร์เน็ทไม่แตกต่างกันทำให้ผลการเปรียบเทียบตัวแปรด้านเพศไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจาก นักศึกษามีเพศต่างกั้มีสภาพและปัญหาการรับรู้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน

3.2 นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกั้ มีสภาพและปัญหาการรับรู้สารสนเทศ ด้านการออกแบบโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาสภาพการรับรู้สารสนเทศรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกั้มีสภาพการรับรู้สารสนเทศแหล่งข้อมูลจากบุคคล แดกต่างกั้ โดยนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาออกแบบเซรามิกส์มีสภาพการรับรู้สารสนเทศ แหล่งข้อมูลจากบุคคลมากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาออกแบบภายใน อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 อาจเป็นนักศึกษาที่เรียนสาขาออกแบบเซรามิกส์มีการเรียนเชิงปฏิบัติการ ให้ความสำคัญการรับรู้สารสนเทศจากการขอคำปรึกษาข้อมูลกับอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญ ที่มีประสบการณ์ เป็นสำคัญก่อนที่จะไปค้นหาสารสนเทศในรูปแบบอื่น ๆ ส่วนนักศึกษา ที่เรียนสาขาออกแบบภายใน อาจมีการรับรู้สารสนเทศเพื่อนำสารสนเทศมาใช้เป็น แนวความคิดในการออกแบบในแต่ละรูปแบบของผลงานมาใช้ในการเรียนในรายวิชา ออกแบบนั้น ๆ และมีการตั้งประเด็นคำถามในการเรียนและสร้างสรรค์ผลงานทำให้มี ความสนใจสารสนเทศที่หลากหลายกว่าแหล่งข้อมูลจากบุคคล ทำให้ผลการเปรียบเทียบ ตัวแปรด้านสาขาวิชาในรายด้านเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักศึกษา มีสาขาวิชาต่างกั้มีสภาพแตกต่างกัน

3.3 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกั้ มีสภาพและปัญหาการรับรู้สารสนเทศ ด้านการออกแบบโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะนักศึกษาในแต่ละ ชั้นปีการศึกษามีความสนใจและให้ความสำคัญในการเข้าใช้บริการทรัพยากรสารสนเทศ เหมือนกัน จึงมีสภาพและปัญหาในการรับรู้สารสนเทศไม่ต่างกันทำให้ผลการเปรียบเทียบ ตัวแปรที่มีระดับชั้นปีการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักศึกษา มีสภาพและปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบไม่แตกต่างกัน

3.4 นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีสภาพการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมต่างกันมีการรับรู้สารสนเทศแหล่งสารสนเทศภายนอกแตกต่างกัน โดยวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีสภาพการรับรู้สารสนเทศแหล่งสารสนเทศภายนอกมากกว่านักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีสภาพการรับรู้สารสนเทศแหล่งสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน โดยวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีสภาพการรับรู้สารสนเทศแหล่งสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษามัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเป็นเพราะสิ่งแวดล้อมในการเรียนของนักศึกษาที่จบวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีสภาพการรับรู้จากสิ่งแวดล้อมในการเรียนที่มีการปรับตัวในการเรียนทางสายวิชาชีพ ให้ความสำคัญในการหาประสบการณ์การทำงานภายนอกมากกว่านักศึกษาที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ เฉลิมขวัญ โชติพันธุ์ (2543) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า อาจารย์และนักศึกษาเห็นด้วยกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนในระดับมาก โดยกระบวนการจัดการเรียนการสอนขั้นเตรียมและวางแผน ผู้สอนควรจัดเอกสารที่ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติล่วงหน้า พร้อมเตรียมเนื้อหาวิชาปรับให้ทันสมัย เกี่ยวข้องและครอบคลุม เพื่อผู้เรียนนำมาใช้กับแนวทางการคิดและปฏิบัติ ขั้นดำเนินการเรียนการสอน ผู้สอนควรสรุปเน้นประเด็นสำคัญและชี้แจงจุดดี จุดด้อย ของผลงานและเน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนปรับตัวตามสภาพงานอาชีพ ค้นคว้าทดลองสิ่งใหม่ ๆ ขั้นประเมินและวัดผลการเรียน ประเมินความสามารถจากผลงานและกระบวนการสร้างผลงานและแสดงผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบทุกครั้ง ขั้นปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน ผู้สอนควรตรวจสอบและปรับปรุงคุณภาพของผู้สอนและผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้ผลการเปรียบเทียบตัวแปรที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน ในรายด้านเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีสภาพการรับรู้สารสนเทศแตกต่างกัน

ในด้านปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบ นักศึกษาที่มี
 วุฒิการศึกษาเดิมต่างกั้มีปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบโดยรวมแตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มี
 วุฒิการศึกษาต่างกั้มีปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบด้านสถานที่แตกต่างกัน
 โดยนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีปัญหาการรับรู้สารสนเทศ
 ด้านการออกแบบด้านสถานที่มากกว่านักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 อาจเนื่องมาจากนักศึกษามีพื้นฐานความรู้และพบปัญหา
 ก่อนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ต่างกั้ กล่าวคือ นักศึกษาที่จบการศึกษาวุฒิการศึกษา
 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีการเรียนที่เน้นการเรียนการสอนทางวิชาชีพ
 มีการแก้ปัญหามาจากประสบการณ์จริง คือ ผู้เรียนต้องเรียนรู้ปฏิบัติจากเครื่องมืออุปกรณ์
 และจากแหล่งเรียนรู้ภายนอกจริง ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่สถานศึกษาต้องการให้ผู้เรียน
 ได้ประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา ส่วนนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
 อาจเน้นการเรียนการสอนเน้นการเรียนทางวิชาการ โดยมีเงื่อนไขให้เตรียมสอบศึกษา
 ต่อหลังจบการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ พันธุ์ศักดิ์ สุวรรณวงศ์ (2551) พบว่า
 การมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการในการพัฒนาศั้กยภาพ
 ด้านศิลปะของผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเป็นกระบวนการที่สะท้อน
 ถึงความร่วมมือร่วมใจ ที่นำไปสู่ความไว้วางใจและการพัฒนาให้ผู้เรียนมีศั้กยภาพ
 ทางด้านศิลปะที่ตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ร่วมกัน โดยได้ร่วมกันวางแผน ระดมความคิด
 เพื่อค้นหาแนวทางในการพัฒนาศั้กยภาพด้านศิลปะของผู้เรียนตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียน
 จากแหล่งเรียนรู้ภายนอกอื่น ๆ อันเป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการมีรายได้ระหว่างเรียน
 การประกอบอาชีพและการสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ ขณะเดียวกันผู้เรียน
 และผู้ประกอบการได้ร่วมกันกำหนดทิศทางการดำเนินงานของสถานศึกษาให้สอดคล้อง
 กับสถานการณ์ของงานอาชีพทางด้านศิลปะและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยุทธศิลป์
 จินดามาศย์ (2548) พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 (ปวช.) โดยรวม พบว่า ด้านวัสดุอุปกรณ์มีปัญหามากที่สุดเป็น อันดับ 1 จึงทำให้
 ผลการเปรียบเทียบตัวแปรที่มีวุฒิการศึกษาต่างกั้ทั้ง โดยรวมและรายด้าน เป็นไปตาม

สมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีปัญหาการรับรู้สารสนเทศแตกต่างกัน

3.5 นักศึกษาที่ผลการเรียนคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีสภาพและปัญหาการรับรู้สารสนเทศด้านการออกแบบโดยรวมไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะการเรียนสาขาออกแบบเป็นการเรียนที่มีกระบวนการแก้ปัญหาเหมือนกัน คือ สามารถตอบประเด็นปัญหาโดยมีสารสนเทศเป็นพื้นฐานประกอบในขั้นตอนทำงาน ซึ่งในขั้นตอนสุดท้ายผู้เรียนต้องกำหนดทิศทางในการเลือกมาใช้ในผลงานออกแบบและในการเรียนในรายวิชาจึงทำให้นักศึกษามีสภาพและปัญหาไม่แตกต่างกัน จึงทำให้ผลการเปรียบเทียบตัวแปรที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันมีสภาพการรับรู้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. สำนักหอสมุดกลางควรมีการพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศและจัดหาทรัพยากรสารสนเทศให้มากขึ้น มีความทันสมัยและสอดคล้องตามหลักสูตรของคณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ
2. สำนักหอสมุดกลางควรมีการสำรวจความต้องการของนักศึกษาที่เรียนสาขาด้านการออกแบบ เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาจัดหาสารสนเทศที่สอดคล้อง เหมาะสมแก่นักศึกษาด้านการออกแบบและมีการติดตามผลการใช้ทรัพยากรสารสนเทศทุกปี
3. สำนักหอสมุดกลางควรมีการประเมินผลการใช้ทรัพยากรสารสนเทศของนักศึกษาด้านการออกแบบอย่างต่อเนื่อง ทั้งยังสามารถนำข้อมูลมาใช้ในการปรับเปลี่ยนในงานบริการอื่น ๆ ให้ตรงความต้องการมากขึ้น
4. สำนักหอสมุดกลาง ควรจัด โครงการร่วมกับศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC) จัดตั้งบริการมุมความรู้ Mimi TCDC และจัดนิทรรศการหมุนเวียนให้ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เป็นศูนย์ความรู้เฉพาะ โดยมีเวทีจัดแสดงผลงานของนักศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านออกแบบ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการออกแบบ

เพื่อให้ นักศึกษามีการแลกเปลี่ยนแนวความคิดต่าง ๆ ร่วมกัน ทั้งในการเรียน และด้านวิชาชีพ เช่น จัดนิทรรศการแสดงผลงานออกแบบของมัณฑนากรรุ่นใหม่ นิทรรศการงานออกแบบเซรามิกส์ยุคใหม่ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ประเมินทรัพยากรสารสนเทศด้านการออกแบบ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
2. ศึกษาวิเคราะห์สารสนเทศด้านการออกแบบของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรม ในมหาวิทยาลัยในอุดมศึกษาของรัฐ
3. ศึกษาพฤติกรรมและปัญหาการใช้สารสนเทศ ของผู้ประกอบการวิชาชีพ ด้านการออกแบบ